

saa slette Banegaardsforhold, som Tilfældet har været i mange Aar, og som forværres fra Aar til Aar. I de sidste 3 Aar, hvor jeg har været Medlem af dette høje Ting, har jeg pligtmæssigt omtalt denne Sag hvert Aar. Den tidligere Repræsentant for Kredsen saavel som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) have ligeledes omtalt denne Sag, fordi vi vide, at vor udmærket dygtige Handelsstand, som er en af Aarhus Bys Livsnerver, lider i en ganske betydelig Grad under de umaadelig slette Godsbanegaardsforhold, der have forværret sig fra Aar til Aar. Var Forholdene slette for 9 Aar siden, da Loven blev vedtagen, have de i den forløbne Tid forværret sig saaledes, at de nu ere rent ud fortvivlede. Forholdene ved Godsbanegaarden ere nu saaledes, særlig om Eftermiddagen, saavel ved Afhentning som ved Aflevering af Gods, at Folk ofte maa staa og vente 2—3 Timer paa at blive ekspederede. Disse 2—3 Timer daglig Aaret igennem ere en kolossal Masse Tid, som vor Handelsstand nu i Aarevis har maattet finde sig i at ofre, et Offer, som maa bringes, fordi vore Banegaardsforhold ere saa slette, som de ere, og da Tid er Penge, er det kolossale Summer, som gennem Aarene ere ofrede paa dette Alter, særlig af Handelsstanden i Aarhus.

Jeg skal kun nævne nogle Tal til at illustrere mine Udtalelser og som Bevis paa, hvorledes saavel Gods- som Persontrafikken er gaaet frem. Disse Tal tale højere end Ord. Mine Tal vedrøre kun Aarhus H., da jeg vil holde Trafikken paa Østbanegaarden udenfor. Statsbanernes Statistik viser, at der i 1899—1900 solgtes 237,657 Personbilletter med en Indtægt af 338,441 Kr. I 1907—08 solgtes der 301,982 Billetter med en Indtægt af 554,220 Kr., der er saaledes solgt 64,325 flere Billetter sidste Aar, hvilket gav en Merindtægt af 215,779 Kr. — Indtægten ved Godsbefordring er stegen i omtrent lige saa høj Grad. I 1899—1900 var den samlede Indtægt af Gods- og Kreaturbefordring 1,017,731 Kr.; i 1907—08 var den 1,387,646 Kr., det vil sige en Indtægtsforøgelse af 369,915 Kr. Resultatet bliver, at den samlede Indtægtsforøgelse er 585,794 Kr., idet Indtægten er stegen fra 1,356,179 Kr. til 1,941,866 Kr. eller til en aarlig Indtægt af omtrent 2 Mill. Kr. Persontrafikken er derfor i lige saa høj Grad som Godstrafikken forøget i disse Aar, hvilket de nys nævnte Tal saavel paa Antallet af Billetter som paa Indtægten af samme bringe

tilstrækkeligt Bevis for, og vore Banegaardsforhold ere ganske uforsvarlige.

Det er i Grunden ganske mærkværdigt, at ikke flere ere komne til Skade, end Tilfældet er, naar man tager i Betragtning de ualmindelig daarlige Stationsforhold med den forøgede Trafik, hvor der daglig ruller mellem 70—80 Tog ud og ind paa Stationen, hvoraf de ca. 60 daglig ere personførende. Det er saaledes flere Gange om Dagen, at der holder tre personførende Tog paa een Gang, som henholdsvis skulle afgaa Nord paa og Syd paa og til den private Bane Aarhus—Hou, medens Publikum maa spadserer over Banegemmerne, hoppende op og ned fra Skinnerne til Perronen og omvendt, og medens der tillige er et Tog, som rangerer frem og tilbage for at indsætte nye Vogne.

Ethvert æret Medlem i dette høje Ting vil sikkert uden at være lokal kendt i Aarhus efter disse autentiske Oplysninger, jeg her har givet, kunne forstaa, at Aarhus Personbanegaard trænger meget haardt til Forbedring, og jeg skal kun tilføje, at vi ikke i Aarhus have Tunneler eller Perronundergange, og at Perronerne ere meget smalle. Foruden Hovedperronen findes der to Perroner, som kun ere ca. 2 Alen brede, og hvoraf den ene kun kan kaldes et Trinbræt.

Efter disse indledende Bemærkninger vedrørende denne Sag, hvor jeg i korte Træk har omtalt Sagens Forløb fra den Tid, Loven af 27. April 1900 blev vedtagen, og indtil nu, og hvor jeg tillige har omtalt Trafikforholdene paa Aarhus Station før og nu, skal jeg nu gaa over til at omtale det foreliggende Forslag. Jeg haaber, at der vil blive nedsat et særligt Udvalg angaaende denne Sag, hvor den vil kunne faa en grundig, men tillige, haaber jeg, en hurtig Behandling, saa at dette Forslag trods den fremrykkede Tid paa Samlingen kan blive ophøjet til Lov. Jeg haaber det saa meget mere, som det, hvad jeg før nævned, vilde være et stort Gode for Aarhus, om vi kunde faa de omtalte 125,000 Kr. der over og faa Arbejdet paa-begyndt. Jeg skal bemærke, at det vel i dette som i andre Tilfælde maa være den høje Regering og Rigsdagen magtpaaliggende at være saa økonomisk som muligt, men man maa blot ikke ved denne Økonomi faa noget mindre godt for Pengene. Og jeg har her den Opfattelse, at det af den højtærede Minister forelagte Forslag ikke er det mest økonomiske. Den højtærede Minister foreslaar at bibeholde Personbanegaarden med en Udvidelse, hvor